
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2019)0014

A nemek közötti egyenlőség és az adópolitikák az EU-ban

Az Európai Parlament 2019. január 15-i állásfoglalása az EU-ban a nemek egyenlőségéről és az adópolitikáról (2018/2095(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 11., 153. és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. és 33. cikkére,
- tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó 2015. évi uniós cselekvési tervre,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2016. június 16-i tanácsi következtetésekre (00337/2016),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló, a 2011. március 7-i tanácsi következtetésekhöz csatolt európai paktumra (2011–2020) (07166/2011),
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményre (EJEE) és különösen annak a megkülönböztetés tilalmáról szóló 14. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, valamint a tagállamok külföldi adósságainak és egyéb kapcsolódó nemzetközi pénzügyi kötelezettségeinek az emberi jogok, különösen a gazdasági, társadalmi és kulturális jogok teljes körű érvényesítésére gyakorolt hatásaival foglalkozó független ENSZ-szakértő 2016. január 15-i végleges jelentésére az illegális pénzmozgásokról, az emberi jogokról és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendről,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),

- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010), Peking+20 (2015) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény), valamint annak 3. cikkére, amely a „társadalmi nem” fogalmát „a valamely adott társadalom által a nők és a férfiak számára megfelelőnek tekintett, társadalmilag kialakított szerepek, magatartások, tevékenységek és tulajdonságok”-ként határozza meg, valamint a nők elleni erőszak megelőzéséről, büntetéséről és felszámolásáról szóló, 1994. évi Amerika-közi egyezményre (Belém do Pará-i egyezmény),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című, 2015. szeptember 25-i 70/1. számú határozatára,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) nemek közötti egyenlőségről szóló legfontosabb egyezményeire, többek között az egyenlő díjazásról szóló (100. sz.) egyezményre, a hátrányos megkülönböztetésről szóló (111. sz.) egyezményre (Foglalkoztatás és foglalkozás), a családi kötelezettségekkel rendelkező munkavállalókról szóló (156. sz.) egyezményre és az anyaság védeleméről szóló (183. sz.) egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményhez (CEDAW) tett, „Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women’s Rights” (Svájc felelőssége az adóvisszaéléseknek a nők jogaira gyakorolt, területen kívüli hatásaiért) című, a Gazdasági és Szociális Jogok Központja, az Alliance Sud, a New York University Jogi Karán működő Global Justice Clinic, a Public Eye és a Tax Justice Network által benyújtott közös beadványra, amely rávilágít a nőkre, különösen az alacsony jövedelmű nőkre és a fejlődő országokban élő nőkre háruló aránytalan adóteherre, amely a határokon átnyúló adóvisszaélések miatti államibevétel-kiesés eredménye,
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i szolgálati munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
- tekintettel az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésről szóló, „Európa 2020” bizottsági stratégiára,
- tekintettel a Bizottság 2018. évi európai szemesztere keretében közzétett országjelentésekre,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unióban a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló 2017. évi jelentésére,
- tekintettel a Bizottság „Adózási trendek az Európai Unióban – az EU-tagállamok, Izland és Norvégia adatai, 2018. évi kiadás” című jelentésére,

- tekintettel „A kisgyermekeknek szóló gyermekgondozási létesítmények fejlesztéséről a nők munkaerőpiaci részvétele, a dolgozó szülők esetében a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása, és az európai fenntartható és inkluzív növekedés (a »barcelonai célkitűzések«) érdekében” című, 2018. május 8-i bizottsági jelentésre (COM(2018)0273),
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. január 18-i tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2018)0020),
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) a nemek közötti egyenlőség mutatójára,
- tekintettel az UN Women „A nők fejlődése a világban 2015–2016: A gazdaságok átalakítása és a jogok érvényesítése” (Progress of the World’s Women 2015-2016: Transforming economies, realizing rights) című, 2015. évi jelentésére,
- tekintettel az Európa Tanács a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezéssel foglalkozó szakértőinek 2005. évi végleges jelentésére, amely a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést úgy határozza meg, mint „a költségvetéseknek a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő értékelése, amely a nemek közötti egyenlőség szempontjait a költségvetési folyamat minden szintjébe beépíti, valamint a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében átstrukturálja a bevételeket és kiadásokat”,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatá által 2015-ben készített, „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union – I. – Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” (Az átláthatóság, a koordináció és a konvergencia meghonosítása az Európai Unión belüli társaságiadó-politikákban – I. – Az agresszív társaságiadó-tervezés mértékének felmérése) című tanulmányra,
- tekintettel a Svájcnak (2016) és Luxemburgnak (2018) a jogellenes pénzmozgások és a vállalati adóelkerülés nemekre gyakorolt hatásával kapcsolatos, területen kívüli kötelezettségeire vonatkozóan a CEDAW bizottság által tett záró észrevételekre¹,
- tekintettel az Institute of Development Studies (Fejlesztési Tanulmányok Intézete) „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” (A fizetetlen gondozási munka újraelosztása, avagy miért fontos az adózás a nők jogai szempontjából) című 2016. évi szakpolitikai tájékoztatójára,

---

¹ CEDAW/C/CHE/CO/4–5, 40–43. pont (Svájc, 2016); CEDAW/C/LUX/CO/6–7, 10., 15., 16. pont (Luxemburg, 2018).

- tekintettel a Parlament Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi C. Tematikus Főosztályának „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) című, 2017. áprilisi tanulmányára,
  - tekintettel a nemek közötti egyenlőségért és a nők társadalmi szerepvállalásának növeléséért létrehozott ENSZ-szervezet „Gender, taxation and equality in developing countries” (Nemek, adózás és egyenlőség a fejlődő országokban) című, 2018. áprilisi jelentésére,
  - tekintettel a nők zöld gazdaságban betöltött szerepéről szóló, 2012. szeptember 11-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló OECD-ajánlás végrehajtásáról szóló OECD-jelentésre (2017. június) és a 2015. évi adó-juttatás modellekre,
  - tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására²,
  - tekintettel „A női háztartási alkalmazottakról és gondozókról az EU-ban” című, 2016. április 28-i állásfoglalására³,
  - tekintettel „A szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai” című, 2016. május 26-i állásfoglalására⁴,
  - tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című, 2017. március 14-i állásfoglalására⁵,
  - tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, a pénzmosással, adókikerüléssel és adókijátszással foglalkozó vizsgálatot követő, 2017. december 13-i ajánlására⁶,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel az eljárási szabályzat 55. cikke alapján a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0416/2018),
- A. mivel az EUSZ 2. és 3. cikke két alapvető uniós értéként és célként ismeri el a nők és férfiak közötti megkülönböztetésmentességet és egyenlőséget; mivel az EUMSZ 8. és 10. cikke a szakpolitikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az egyenlőtlenlégek kiküszöbölésére, a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, valamint a megkülönböztetés elleni fellépésre kötelezi az Európai Uniót; mivel az Alapjogi Charta olyan jogokat és elveket tartalmaz, amelyek a közvetlen és közvetett megkülönböztetés tilalmára (az Európai Unió Alapjogi Chartája 21. cikkének (1)

---

¹ HL C 353. E, 2013.12.3., 38. o.

² HL C 407., 2016.11.4., 2. o.

³ HL C 66., 2018.2.21., 30. o.

⁴ HL C 76., 2018.2.28., 93. o.

⁵ HL C 263., 2018.7.25., 49. o.

⁶ HL C 369., 2018.10.11., 132. o.

bekezdése) és a férfiak és nők közötti egyenlőségre (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikke) vonatkoznak; mivel a Chartában meghatározott jogok közvetlenül érintik a tagállamokat, amennyiben az Unió jogát hajtják végre (51. cikk);

- B. mivel a nők szerte az Európai Unióban továbbra is alulreprezentáltak a munkaerőpiacon, teljes foglalkoztatásuk még mindig csaknem 12%-kal alacsonyabb, mint a férfiaké; mivel az EU-ban a dolgozó nők 31,5%-a részmunkaidőben dolgozik, szemben a férfiak 8,2%-ával;
- C. mivel rendkívül fontos foglalkozni a nemek közötti foglalkoztatási különbséggel és csökkenteni a nemek közötti nyugdíjszakadékat az EU-ban, amely közel 40%-on áll, és amely a nők egész élete során felhalmozódott egyenlőtlenségek és a munkaerőpiactól való távolléti időszakok következménye;
- D. mivel az EU-ban 16% a nemek közötti bérszakadék, ami azt jelenti, hogy az EU-ban a nők a gazdaság egészét tekintve óránként átlagosan 16%-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak;
- E. mivel a többszörös különbségek nőket érintő kumulatív hatása (nemek közötti bérszakadék és foglalkoztatási különbségek, karriermegszakítások és gyermekgondozási szabadságok, teljes vagy részmunkaidős foglalkoztatás) lényegesen hozzájárul a nemek közötti bérszakadék és a nemek közötti nyugdíjszakadék kialakulásához, aminek következtében a nők esetében magasabb a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata, és aminek negatív hatása van a gyermekekre és a családokra is;
- F. mivel a Pekingi Cselekvési Platform hangsúlyozza a különböző, többek között az adózáshoz kapcsolódó szakpolitikák és programok nemi szempontú értékelésének és adott esetben kiigazításának szükségességét a termelőeszközök, javak, lehetőségek, bevételek és szolgáltatások méltányosabb elosztása érdekében;
- G. mivel a CEDAW előírja, hogy a családok alapja az egyenlőség, igazságosság és tagjai egyéni kiteljesedésének elve, a nőket és a férfiakat egyenlő bánásmódban részesítve az adójogszabályokban is, a nőket egyénekként, önálló polgárokként, nem pedig a férfiak eltartottjaiként kezelve;
- H. mivel a tagállamok a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának aláíróiként kötelezettséget vállaltak arra, hogy eleget tesznek az elérhető források maximumának mozgósítására vonatkozó kötelezettségnek annak érdekében, hogy rendelkezésre álljanak a gazdasági, szociális és kulturális jogok fokozatos érvényesítéséhez szükséges pénzeszközök;
- I. mivel azok a személyijövedelemadó-szabályozások, amelyek implicit módon hátrányos helyzetbe hozzák a nőket a munkavállalás és annak feltételei, illetve a munkáltatók által biztosított nyugellátásokhoz való hozzáférés és annak feltételei tekintetében, sérthetik a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és

munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 14. cikkét²;

- J. mivel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című szolgálati munkadokumentuma azonosítja a nemek egyenlősége szempontjából alapvető területeket, köztük az adópolitikát, de nem kötelezi vagy szólítja fel a tagállamokat a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére;
- K. mivel az adópolitikák lehetnek explicit vagy implicit módon részrehajlóak; mivel az explicit részrehajlás alatt azt kell érteni, hogy egy adóügyi rendelkezés kifejezetten máshogy kezeli a nőket és a férfiakat, implicit részrehajlás alatt pedig azt, hogy noha mindenkire egyformán vonatkozik, a valóságban azonban megkülönböztetés van, mert a szakpolitika még mindig olyan viselkedési mintákkal/jövedelemszintekkel függ össze, amelyek különbözőképpen érintik a nemet; mivel a legtöbb tagállam eltörölte az olyan adószabályozást, amely kifejezetten különbséget tesz a férfiak és a nők között, azonban az implicit adópolitikai részrehajlás továbbra is gyakori az EU-ban, mivel az adózási szabályok kölcsönhatásban vannak a társadalmi-gazdasági realitásokkal;
- L. mivel a bevételek termelését és újraelosztását célzó szakpolitikák aránytalan hatással lehetnek a nők jövedelmére és gazdasági biztonságára, és ezáltal ronthatják a minőségi közszolgáltatásokhoz való hozzáférésüket, aláásva gazdasági és szociális jogaik gyakorlásának képességét és a nemek közötti különbségek felszámolását;
- M. mivel az uniós és a nemzeti adópolitikákban a nemi szempontok figyelembevételének hiánya felerősíti a nemek helyzete közötti különbségeket (a foglalkoztatás, a jövedelem, a fizetetlen munka, a nyugdíj, a szegénység és gazdagság tekintetében) és inkább eltántorítja a nőket a munkaerőpiacon való részvételtől, reprodukálva a hagyományos nemi szerepeket és sztereotípiákat;
- N. mivel az adópolitikák kialakítása alapvető eleme az „Európa 2020” stratégiának; mivel az európai szemeszter fő célja továbbra is a Stabilitási és Növekedési Paktum tiszteletben tartása, ugyanakkor a prioritások és ajánlások – különösen az adóüggyel kapcsolatosak – általában nem foglalkoznak a nemek helyzetével;
- O. mivel az elmúlt évtizedekben a tagállamokban regresszív változások történtek a munka, a vállalatok, a fogyasztás és a vagyon adóztatásában, amelyek az adórendszerek újraelosztó képességének gyengülését eredményezték és hozzájárultak a növekvő jövedelmi egyenlőtlenségek tendenciájához; mivel az adóztatás e szerkezeti változásának következtében az adóteher egyre inkább az alacsonyabb bevételeű rétegekre, így különösen a nőkre hárult, főleg a férfiak és a nők közötti jövedelmi különbségek okán, a magasan fizetett nők csekély aránya miatt, az alapvető áruk és szolgáltatások nők általi átlagon felüli igénybevétele következtében, valamint amiatt,

---

¹ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) (2017).

hogy a nők jövedelmét nagyjából munkajövedelem, és kisebb mértékben tőkejövedelem teszi ki¹;

- P. mivel különösen a nőket érinthetik a gazdasági egyenlőtlenségek a férfiak és a nők közötti jövedelmi különbségek okán, a magasan fizetett nők csekély aránya miatt, valamint amiatt, hogy a nők jövedelmét nagyjából munkajövedelem, és kisebb mértékben tőkejövedelem teszi ki²;
- Q. mivel a társasági adó átlagos mértéke számottevően csökkent az 1980-as évekhez képest, hiszen 40% feletti értékről 2018-ban 21,9%-ra esett vissza, míg a fogyasztási adók (nagyraoszt a hozzáadottérték-adó) 2009 óta emelkednek, 2016-ban elérve a 20,6%-ot³;
- R. mivel a jelenlegi makrogazdasági politikáknak jobban kellene tükrözniük a fizetetlen gondozás és háztartási munka fontosságát, és mivel a tények azt mutatják, hogy az EU-szerte nyújtott összes gondozás 80%-át nem fizetett házi gondozók végzik, akiknek 75%-a nő; mivel bizonyos adópolitikák, a közszolgáltatások alulfinanszírozottsága és a szociális ellátásokhoz való hozzáférés halmozottan érintik az alacsonyabb bevételeű rétegeket, így különösen a nőket, akikre az ápolás, a nevelés és másfajta családi segítségnyújtás hárul, még hozzá többnyire ellenszolgáltatás nélkül, ezáltal állandósítva a nők aránytalan részvételét a gondozási feladatokban; mivel valamennyi országban azok a nők a legszegényebbek és a legkiszolgáltatottabbak, akikre az informális gondozási munka és a rosszul fizetett bizonytalan munka kettős terhe hárul⁴;
- S. mivel szinte valamennyi tagállam megkettőzte jövedelemadó-rendszerét a második kereső jövedelmére vonatkozó magasabb marginális adókulcs alkalmazásával és a legtöbb tőkejövedelem-típusra vonatkozó egységes adókulcsok bevezetésével; mivel a legtöbb tagállamban a munkából származó jövedelmekre vonatkozó közvetlen progresszív adórendszerekből eredő, a második keresőkre háruló aránytalanul magas adóteher kerékkötője a nők munkavállalásának a családi adózásra és ellátásokra vonatkozó más rendelkezések⁵, valamint a gyermekgondozási szolgáltatások költségessége, illetve hiánya mellett;

---

¹ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) (2017).

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) (2017).

³ Európai Bizottság, Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság: „Taxation Trends in the European Union - Data for the EU Member States, Iceland and Norway”, (Adózási trendek az Európai Unióban – az EU-tagállamok, Izland és Norvégia adatai), 2018. évi kiadás”.

⁴ Institute of Development Studies (Fejlesztési Tanulmányok Intézete): „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” (A fizetetlen gondozási munka újraelosztása, avagy miért fontos az adózás a nők jogai szempontjából), Szakpolitikai tájékoztató, 2016. januári 109. szám.

⁵ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

- T. mivel az inaktivitási csapda (jelenleg 40%) és az alacsony jövedelmi csapda szintjét, amely aránytalanul érinti a nőket, és eltántorítja őket a foglalkoztatásban való teljes körű részvételtől, az ellátások elvesztése mellett jelentős mértékben a közvetlen adórendelkezések határozzák meg;
- U. mivel egyes tagállamokban a családok továbbra is az eltartott házastárs után járó adócsökkentésben, házaspároknak járó juttatásokban és/vagy egykeresős pároknak nyújtott adójóváírásban részesülhetnek, ami fenntartja az egyszülős családok tekintetében az aszimmetriát, amelyekben az egyedülálló szülők többnyire nők, és nem ismeri el az EU-ban fennálló családi helyzetek sokféleségét; mivel az ilyen adókedvezmények általában eltántorítják a házas nőket a munkavállalástól, és közvetlenül vagy közvetve a nők idejének a fizetett munkáról a fizetetlen munkára való átcsoportosítását okozzák;
- V. mivel az adóztatásnak a nemek közötti egyenlőtlenségekre gyakorolt hatása a vállalati vagyoni, a személyes jólét és vagyoni szempontjából kevésbé fejlett kutatási terület, és sürgősen biztosítani kell, hogy nemek szerint lebontott adatok álljanak rendelkezésre ezeken a területeken;
1. felkéri a Bizottságot a nemek közötti egyenlőség előmozdítására mindenféle adópolitikában, valamint konkrét útmutatások és ajánlások közzétételére a tagállamok számára annak érdekében, hogy megszüntessék az adóügyi rendelkezések nemi szempontú részrehajlását, továbbá biztosítsák, hogy ne szülessenek olyan új adóügyi és kereskedelmi jogszabályok, programok és gyakorlatok, amelyek növelik a piacon vagy az adózás utáni nettó bevétel tekintetében a nemek közötti különbségeket;
  2. hangsúlyozza, hogy az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok szabadon állapíthatják meg az adópolitikájukra vonatkozó szabályokat, feltéve, hogy azok megfelelnek az uniós szabályoknak; hangsúlyozza továbbá, hogy az uniós adóügyi határozatokhoz valamennyi tagállam egyhangú egyetértése szükséges;
  3. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény (CEDAW) ratifikációját, amint azt a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (UNCRPD) és az isztambuli egyezmény esetében tette;
  4. ösztönzi a Bizottságot, hogy erősítse meg a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért” című dokumentumot annak közlemény formájában történő elfogadásával¹, és ágazati elemzés alapján foglaljon bele a nők és férfiak közötti egyenlőség fokozására irányuló egyértelmű célkitűzéseket és kulcsfontosságú intézkedéseket, beleértve valamennyi uniós intézkedés adóügyi vonatkozásait is; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a közvetett és közvetlen nemi alapú megkülönböztetés ellen fellépő uniós jogszabályok megfelelő végrehajtását és fejlődésük módszeres nyomon követését annak biztosítása érdekében, hogy a férfiak és a nők egyenlő szereplők legyenek;

---

¹ Ez a felhívás a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2016. június 16-i tanácsi következtetésekből is szerepelt.

Közvetlen adózás

Személyi jövedelemadó

5. megállapítja, hogy az adópolitikák különböző hatást gyakorolnak a háztartások különböző típusaira (kétkeresős háztartások, női és férfi egykeresős háztartások stb.); hangsúlyozza az abból eredő negatív hatásokat, hogy elmarad a nők foglalkoztatásának és gazdasági függetlenségének ösztönzése, és felhívja a figyelmet a közös adóztatásból eredően a nemek között a nyugdíjak terén fennálló egyenlőtlenségre; hangsúlyozza, hogy az adórendszereknek többé nem szabad azon a feltételezésen alapulniuk, hogy a háztartások közösen kezelik és egyenlően használják jövedelmüket, továbbá hogy az egyéni adóztatás alapvető fontosságú a nők méltányos adózásának megvalósításához; alapvetőnek tartja, hogy a férfiak és a nők egyenlő keresőkkel és egyenlő gondozókká váljanak; sürgeti a tagállamokat, hogy fokozatosan vezessék be az egyéni adóztatást, ugyanakkor biztosítsák a jelenlegi közös adórendszerekben a szülőséghez kapcsolódó valamennyi pénzügyi és egyéb előnyök teljes mértékű megőrzését; elismeri, hogy egyes tagállamokban átmeneti időszakra lehet szükség az egyéni adóztatási rendszer felé való elmozdulásban; szorgalmazza, hogy ezen átmeneti időszak során a közös jövedelmen alapuló adókiadásokat töröljék el, továbbá megjegyzi, hogy biztosítani kell hogy az egyének az adókedvezményeket, pénzügyi juttatásokat és természetbeni kormányzati szolgáltatásokat igénybe vehessék pénzügyi és társadalmi függetlenségük biztosítása érdekében;
6. tudomásul veszi az „Uniós cselekvési terv 2017–2019 – A nemek közötti bérszakadék kezelése” című, 2017. november 20-i bizottsági közleményt (COM(2017)0678), amely nyolc cselekvési területet ismer el, és felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák a nemek közötti bérszakadék hatékony kezelésére irányuló erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy javítsák a nők gazdasági helyzetét, és biztosítsák gazdasági függetlenségüket;
7. megjegyzi, hogy a két gyermekkel rendelkező második keresőkre vonatkozó átlagos adókulcs 2014-ben átlagosan 31% volt az EU OECD-tagok esetében és 28% az összes OECD-ország esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy folyamatosan ellenőrizze és erősítse a tagállamokban az „egyenlő munkáért egyenlő bért” és az „egyenlő értékű munka” elvének nők és férfiak közötti alkalmazását az egyenlőtlenségeknek mind a munkaerőpiacon, mind az adóztatás területén történő felszámolása érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a munkaerőpiac horizontális és vertikális szegregációjának kezelése érdekében szüntessék meg a nemek közötti különbségeket és a foglalkoztatás terén való megkülönböztetést, valamint ösztönözzék a lányokat és nőket – különösen oktatás és tudatosságnövelés révén – az innovatív növekvő ágazatokkal, köztük az infokommunikációs technológiák (ikt) és a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) területével kapcsolatos tanulmányok folytatására, munkahelyek és karrier választására;
8. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkavállaláshoz és az önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó adókedvezmények ne alkalmazzanak nemi alapú megkülönböztetést, és vegyenek fontolóra a második keresők és az egyedülálló szülők által igénybe vehető adókedvezményeket és más adóelőnyöket vagy szolgáltatásokat; felkéri továbbá a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a nők munkaerőpiaci alulreprezentáltságának különböző kezelési módjait, és számolják fel a második keresőket a munkavállalástól visszatartó esetleges gazdasági tényezőket; megjegyzi, hogy a nemi szempontú részrehajlás munkával kapcsolatos csökkentésekhez és

mentességekhez is kapcsolódhat, mint amilyen a jellemzően férfiak által betöltött szakmákban a túlórák kedvezményes megadóztatása;

9. kéri a tagállamokat, hogy ne csökkentsék az egyéni adómértékek lépcsőzetességét például a személyi jövedelemadó egyszerűsítésének szándékával;
10. kéri a tagállamokat, hogy a személyi jövedelemadók rendszerét (adókulcsok, mentességek, levonások, kedvezmények, jóváírások stb.) úgy tervezzék meg, hogy az valóban előmozdítsa a férfiak és nők fizetett és a fizetetlen munkában való méltányos részvételét, jövedelmei és nyugdíjai igazságosságát, és felszámolja az egyenlőtlen nemi szerepeket erősítő ösztönzőket;
11. úgy véli, hogy a munkaerőpiaci egyenlőtlenségek miatt bizonyos adópolitikák aránytalanul érinthetik nőket; úgy véli, hogy a probléma megoldásának legmegfelelőbb módja a munkaerőpiaci eszközök reformja, amelynek révén kezelni lehet a nők gazdasági függetlenségének kérdését; kéri a tagállamokat és az Európai Unió intézményeit, hogy ösztönözzék tanulmányok kidolgozását a nemek közötti nyugdíjszakadék hatásairól és a nők gazdasági függetlenségéről, figyelembe véve olyan kérdéseket, mint a népesség elöregedése, a nemek közötti különbség az egészség és a várható élettartam szempontjából, a családszerkezetek változása és az egyszemélyes háztartások számának növekedése, valamint a nők személyes helyzetében tapasztalható különbségek;

Társasági adózás

12. felhívja az európai szemeszter keretében az agresszív adótervezés kapcsán azonosított tagállamokat, hogy módosítsák jogszabályaikat és mihamarabb szüntessék meg az ilyen rendelkezéseket¹; tart attól, hogy a társasági adóalapok összehangolása során a tagállamok olyan új előírásokat vezetnek be, amelyek a vállalatok agresszív adótervezését segítik elő, és így a tagállamoknak olyan más adóbevételi forrásokat (többek között fogyasztási adókat) kell alkalmazniuk, amelyek aránytalanul terhelik a nőket;
13. felszólítja a tagállamokat, hogy észszerűen állapítsák meg a vállalatok számára biztosított adójellegű ösztönzőket és adókedvezményeket, hogy ezek elsősorban a kisebb vállalatoknak és a valódi innovációnak kedvezzenek, és mind előzetesen, mind utólag értékeljék az ilyen ösztönzők nemek közötti egyenlőségre gyakorolt esetleges hatását;

Tőke- és vagyonadó

14. megjegyzi, hogy a társasági adó és a vagyonadó a bevételek újraelosztása, valamint a szociális intézkedések finanszírozása révén kulcsfontosságú tényező az egyenlőtlenségek elleni küzdelemben;
15. megjegyzi, hogy a magas színvonalú gyermekgondozási szolgáltatásokat kínáló megfelelő infrastruktúra hiánya és megfizethetetlen költségei továbbra is jelentősen akadályozzák azt, hogy a nők a társadalom minden területén, így a foglalkoztatásban is egyenlő mértékben részt vegyenek; felszólítja a tagállamokat, hogy adókedvezmények

---

¹ Az Európai Bizottság európai szemesztere: országjelentések, 2018. március 7.

révén fejlesszék a megfizethető, jó minőségű gyermekgondozási szolgáltatások rendelkezésre állásának és hozzáférhetőségének javítását célzó adópolitikáikat annak érdekében, hogy csökkentsék a nők munkavállalásának akadályait, és hozzájáruljanak a fizetett és fizetetlen munka háztartásokon belüli egyenlőbb megosztásához, így minimalizálva a nemek közötti bérszakadékot és nyugdíjszakadékot; hangsúlyozza, hogy e politikáknak lehetővé kell tenniük a nők munkaerőpiaci integrációját, és különösen az alacsonyabb jövedelmű családokra, a gyermeküket egyedül nevelő szülőkre és más hátrányos helyzetű csoportokra kell összpontosítaniuk;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvet, amely többek között foglalkozik a nemi alapú hátrányos megkülönböztetéssel a pénzügyi termékek és szolgáltatások nyújtása során a biztosítás és a kapcsolódó szolgáltatások terén, és az ilyen megkülönböztetést meg is tiltja; felszólít az adatgyűjtésre annak érdekében, hogy pontos információk álljanak rendelkezésre a végrehajtási folyamat esetleges hiányosságairól; hangsúlyozza, hogy a tulajdonjog a szubszidiaritás elvének hatálya alá tartozik, és az EU-ban nincs a tulajdonjogra vonatkozó olyan jogszabály, amely hátrányosan megkülönböztetné a nőket vagy a férfiakat, mivel a tulajdonhoz való jog a tulajdonost illeti;
17. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy összességében a vagyonalapú adók hozzájárulása a teljes adóbevételhez meglehetősen korlátozott maradt, az EU-15-országokban az összes adóbevétel 5,8%-a, az EU-28-országokban pedig 4,3%-a volt¹;
18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tőkét terhelő adók részaránya 2002 óta csökkenő tendenciát mutat, többek között azon általános tendencia miatt, hogy a tőkejövedelmekre már nem a rendes személyijövedelemadó-rendszer alkalmazandó, hanem számos országban megfigyelhető, viszonylag alacsony mértékű átalányadó szerint adóznak²;

Közvetett adók

19. nyugtázza, hogy a fogyasztási adók mértéke 2009 és 2016 között nőtt az Unióban; megjegyzi, hogy a hozzáadottérték-adó általában a fogyasztási adók összegének kétharmada és háromnegyede közötti részt tesz ki a tagállamokban, valamint a hozzáadottérték-adó az EU-ban átlagosan az összes adóbevétel körülbelül egyötödét teszi ki³;
20. megjegyzi, hogy nemi szempontú részrehajlás akkor fordul elő, ha az adójogszabályok nemi viszonyokkal, normákkal és gazdasági viselkedéssel függenek össze; megjegyzi, hogy a hozzáadottérték-adó a nők fogyasztási mintái miatt egyenlőtlenül érinti a

---

¹ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

³ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

férfiakat és a nőket, mivel a nők több egészségmegőrzési, oktatási és ételmezési célú terméket és szolgáltatást vesznek, mint a férfiak¹; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez a nők alacsonyabb jövedelmével ötvözve nagyobb héaterhet eredményez a nők számára; felszólítja a tagállamokat, hogy a pozitív szociális, egészségügyi és/vagy környezeti hatásokkal járó termékek és szolgáltatások számára biztosítsanak héamentességet, vagy csökkentett és nulla százalékos adókulcsokat, összhangban az uniós héairányelv most zajló felülvizsgálatával;

21. úgy véli, hogy a menstruációs szegénység folyamatos problémát jelent az EU-ban, a Plan International UK becslése szerint a lányok egytizede nem képes megfizetni az egészségügyi termékeket; sajnálattal látja, hogy a női higiénias termékek, illetve a gyermekeknek, időseknek és fogyatékossgal élőknek szóló ápolási termékek és szolgáltatások nem számítanak alaptermékeknek valamennyi tagállamban; felszólítja a tagállamokat, hogy a héairányelvbe bevezetett rugalmassági mechanizmus használatával töröljék el a tisztasági termékek adóját, és nullaszázalékos adókulcsot alkalmazzanak e nélkülözhetetlen alapvető termékekre; elismeri, hogy az ezen termékek héamentességének köszönhető árcsökkenés mérhetetlen előnnyel járna a fiatal nők számára; támogatja az egészségügyi termékek széles körű rendelkezésre állásának előmozdítása érdekében tett lépéseket, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsanak kiegészítő női higiénias termékeket egyrészt bizonyos (közös) terekben, például iskolákban, egyetemeken és hajléktalanszállókban, másrészt az alacsony jövedelmű háttérből származó nők számára, azzal a céllal, hogy az EU-ban a nyilvános mosdókban teljes mértékben felszámolják a menstruációs szegénységet;

Az adókikerülés és az adókijátszás hatása a nemek egyenlőségére

22. megjegyzi, hogy az adókikerülés és az adókijátszás jelentős mértékben hozzájárulnak a nemek közötti egyenlőtlenségekhez az Unióban csakúgy, mint világszerte, mivel csökkentik a kormányok rendelkezésére álló, az egyenlőség nemzeti és nemzetközi szintű előmozdítására használható forrásokat²;
23. emlékeztet a pénzmosással, adókikerüléssel és adókijátszással foglalkozó vizsgálatot követő, 2017. december 13-i ajánlására³, valamint a korábbi különbizottságai (TAX és TAX2) által összeállított, az adókikerülés és az adókijátszás visszaszorítására irányuló ajánlásokra; felszólítja a tagállamokat nyilvános országos jelentések elfogadására, a közös uniós konszolidált társaságiadó-alap bevezetésére, valamint a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv mihamarabbi felülvizsgálatára;
24. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a nemek egyenlőségét előmozdító adóreformok sürgetésére minden nemzetközi fórumon, ideértve az OECD és az ENSZ üléseit, továbbá az ENSZ égisze alatt működő, nyitott tagságú kormányközi adóhatóság

---

¹ La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género (2016) (A spanyolországi adórendszer nemi vonatkozásai, 2016.), Institut per a l'estudi i la transformació de la vida quotidiana / Ekona Consultoria.

² A tagállamok külföldi adósságainak és egyéb kapcsolódó nemzetközi pénzügyi kötelezettségeinek az emberi jogok, különösen a gazdasági, társadalmi és kulturális jogok teljes körű érvényesítésére gyakorolt hatásaival foglalkozó független ENSZ-szakértő végleges jelentése az illegális pénzmozgásokról, az emberi jogokról és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendről (2016).

³ HL C 369., 2018.10.11., 132. o.

létrehozására, amelyben a nők és a férfiak egyenlő szavazati joggal és részvétellel rendelkeznek; hangsúlyozza, hogy e hatóságnak alkalmasnak kell lennie az adózás és a nemek helyzete összefüggéseinek tanulmányozására;

25. megjegyzi, hogy a tagállamok és a fejlődő országok között létrejött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodások általában nem mozdítják elő a forrásadóztatást, ezzel a fejlődő országok saját erőforrásainak kárára kedveznek a nemzetközi vállalatoknak; megjegyzi, hogy a saját erőforrások mobilizálásának hiánya akadályozza ezekben az országokban a térítésmentes állami szolgáltatások, például az egészségügyi ellátás vagy az oktatás nyújtását, ami aránytalan mértékben hat ki a nőkre és a lányokra; sürgeti a tagállamokat, hogy e problémák vizsgálata és orvoslása érdekében bízzák meg a Bizottságot a kettős adóztatás elkerülésével kapcsolatos meglévő megállapodások felülvizsgálatával, valamint annak biztosításával, hogy a jövőben kötendő ilyen megállapodások a szokásos visszaélés elleni rendelkezések mellett a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó előírásokat is tartalmazzanak;
26. felkéri a TAX3 különbizottságot, hogy ajánlásaiban a nemek helyzetére is térjen ki;

A nemek helyzetének figyelembevétele az adópolitikákban

27. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat az adópolitikák nemi szempontú, rendszeres hatásvizsgálatára, a multiplikátorhatásra és az implicit részrehajlásra összpontosítva annak biztosítása érdekében, hogy a közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés egyetlen uniós adópolitikában se jelenjen meg;
28. felszólítja a tagállamokat, hogy osszák meg a munkaerőpiacuk és adórendszereik kialakításával kapcsolatos legjobb gyakorlatokat a nemek közötti bérszakadék és nyugdíjszakadék csökkentése érdekében, ami az adózás tekintetében elősegítheti a férfiak és a nők közötti méltányosabb és egyenlőbb bánásmódot;
29. emlékezteti a Bizottságot, hogy mivel a Lisszaboni Szerződés beemelte az Alapjogi Chartát az elsődleges jogba, jogilag kötelező erejű kötelezettsége a nemek közötti egyenlőség előmozdítása a szakpolitikáiban és tevékenységeiben;
30. elismeri, hogy a szakértelem hiánya miatt számos érdekképviselői és civil társadalmi csoport kirekesztve érzi magát az adópolitikáról folytatott vitákból, és ezáltal az ipari és pénzügyi csoportok számos tagállamban túlreprezentáltak a költségvetés-tervezéssel kapcsolatos konzultációs folyamatokban; felszólítja a tagállamokat, hogy e probléma megoldása érdekében a civil társadalommal folytatott valódi konzultáció lehetőségének biztosítása mellett nyújtsanak oktatást a költségvetési folyamatokról;
31. felkéri a Bizottságot arra, hogy tegyen eleget a nemek közötti egyenlőség előmozdítására vonatkozó jogi kötelezettségének, többek között az alapvető adópolitikai tervezés értékelésekor; hangsúlyozza, hogy a tagállamok adórendszereiről az európai szemeszter keretében végzett értékelések, valamint az országspecifikus ajánlások készítésekor alapos elemzéseket kell végezni e tekintetben;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia prioritásait használja fel az európai gazdaság strukturális gyengeségeinek kezelésére, a nemek közötti bérszakadék és nyugdíjszakadék megoldására, az EU versenyképességének és termelékenységének

javítására, valamint a fenntartható szociális piacgazdaság megerősítésére, amely valamennyi nő és férfi számára kedvező;

33. hangsúlyozza az országokénti nyilvános jelentéstételről szóló irányelvre irányuló javaslattal kapcsolatos álláspontját¹, amely ambiciózus intézkedéseket javasol a multinacionális vállalatok adóügyi átláthatóságának és állami ellenőrzésének javítása érdekében, ez ugyanis lehetővé tenné, hogy a szélesebb nyilvánosság tájékoztatást kapjon az e vállalatok által realizált nyereségekről, kapott támogatásokról és a működésük helye szerinti jogrendszerekben befizetett adókról; javasolja, hogy a nemi szempontú átfogó elemzés a méltányos adózással kapcsolatos valamennyi meglévő és jövőbeni kutatási és politikai szint középpontjában kapjon helyet a nagyobb adóügyi átláthatóság és elszámoltathatóság megvalósítása érdekében; sürgeti a Tanácsot, hogy érjen el közös megállapodást a többi intézménnyel megindítandó tárgyalásokra vonatkozó javaslatról annak érdekében, hogy országokénti nyilvános jelentéstételt fogadjanak el, amely az egyik legfontosabb eszköz ahhoz, hogy a vállalatok adózási információi átláthatóbbak legyenek a polgárok számára; emlékeztet annak fontosságára, hogy a tagállamok – más tagállamok és a fejlődő országok tekintetében – rendszeres elemzéseket végezzenek ezen intézkedések tovagyrúzó anyagi hatásairól, többek között az adópolitikák nemi szempontú részrehajlására, valamint azon képességekre irányuló elemzéseket, hogy a nők jogai előmozdításának finanszírozása érdekében növelni tudják hazai bevételeiket, elismerve ugyanakkor, hogy a jó adóügyi kormányzással foglalkozó platform keretében e tekintetben már végeztek bizonyos munkát;
34. megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőség nemcsak alapvető emberi jog, hanem annak megvalósítása hozzájárulna az inkluzívabb és fenntarthatóbb növekedéshez is; hangsúlyozza, hogy a költségvetésnek a nemek közötti egyenlőség tekintetében történő elemzése jobb tájékoztatást tenne lehetővé az állami beruházásoknak a férfiakra és nőkre gyakorolt elosztási hatásaira vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetést, kifejezetten nyomon követve, hogy a közforrások mekkora része irányul a nőket érintő témákra, és biztosítva, hogy a források mobilizálására és a költségek elosztására vonatkozó szakpolitikák előmozdítsák a nemek egyenlőségét;
35. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az adópolitikákkal kapcsolatos azon bevált gyakorlatokat, amelyek figyelembe veszik a nemekre gyakorolt hatásokat és előmozdíják a nemek közötti egyenlőséget, különösen a háztartások jövedelmének adóztatása és a hozzáadottérték-adó tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy építsen be nemi szempontú elemzést az „Adózási trendek az Európai Unióban” című éves jelentésébe;
36. emlékeztet, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerethez csatolt, a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről szóló közös nyilatkozat ellenére nem történt jelentős előrelépés ezen a téren, és hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta annak végrehajtását a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálatakor; felszólít arra, hogy az éves költségvetési eljárás keretében értékeljék az uniós politikák nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásait, és integrálják is azokat a költségvetésbe (a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés); elvárja, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság megújítsa elkötelezettségét a nemek közötti

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0284.

egyenlőség következő többéves pénzügyi keretben történő érvényesítése mellett, és azt hatékonyan nyomon is kövesse, többek között a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata keretében, kellőképpen figyelembe véve a férfiak és nők közötti egyenlőséget, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikke rögzít;

37. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az Alapjogi Charta szerinti azon jogi kötelezettségüknek, hogy az uniós jog végrehajtása és az uniós jog által szabályozott nemzeti politikák végrehajtása során előmozdítják a nemek közötti egyenlőséget;
38. hangsúlyozza, hogy az adórendszer elosztási és allokációs hatásainak nemek szerinti vizsgálatához további kutatásra és nemek szerint bontott adatokra van szükség; különösképpen felszólítja a tagállamokat, hogy ne csak a háztartások szintjén, hanem egyéni szinten is gyűjtsenek adóadatokat, és pótolják a nemi szempontú adathiányokat a fogyasztási szokások és a kedvezményes adókulcsok alkalmazása, a vállalkozói jövedelem és a kapcsolódó adófizetések különbségei, valamint a nettó vagyon, a tőkejövedelmek és a kapcsolódó adófizetések különbségei tekintetében;
39. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok többsége nem gyűjti vagy nem értékeli ki az egyéni jövedelemadó-adatokat, és számos tagállam még mindig csak a háztartások szintjén gyűjt adatokat a közös adózásra vonatkozó rendelkezések révén;
40. ösztönzi a tagállamokat, hogy szakpolitikai intézkedések révén alakítsanak ki megfelelő adókedvezmény-struktúrát, amelyek arra ösztönzik a migráns nőket, hogy (újra) oktatásban vegyenek részt, illetve munkát vállaljanak;

o

o o

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.